

„Biserica noastră arde din o mie de părți”

De arh. Nichifor de Așcalon

Dragoste în Hristos, Frate Părinte Lavrentie,

Am citit în presa ortodoxă (6 octombrie), scrisoarea dumneavoastră de scuze, un răspuns adresat acuzatorilor voștri, Preoților și, prin extensie, întregului cler, pentru atitudinea pe care o mențineți până astăzi față de cei care, în esență, L-au trădat pe Hristos și pe cei din turma Lui. Biserica cu „împlinirile” lor, au echivalat-o cu toate ereziile și religiile lumii, de la Arhiepiscopul Constantinopolului până la ultimul Episcop, cu puține excepții, care, totuși, încă se închină lui, îl numesc „Preasfânt”, „. Patriarhul nostru”, „Întăităstătorul Bisericii Ortodoxe” etc.

Deci, ați protestat (cine, când și în ce fel?). Și aș vrea să-mi spuneți ce îi veți spune lui Hristos, când vă veți înfățișa înaintea Lui la vremea Judecării? „Hristoase, ne-a fost frică de împărțirea Bisericii Tale și de aceea ne-am plecat capetele și am mers alături de noul Papă al Răsăritului, care, nici mai mult, nici mai puțin, a hotărât unirea Bisericii Ortodoxe cu toate ereziile, fără să întrebe pe nimeni, ajutați de aproape toți supușii săi, care, pentru un loc sub soare, (pentru binele lor) au trădat Evanghelia lui Hristos. Ce vei face atunci, părinte Lavrentie? Veți spune: „De vreme ce „Patriarhul Ecumenic” a decis, ce putem face? Vrei să riscăm scindarea Bisericii noastre?”

După cum știți foarte bine, „Lupul Constantinopolului” nu a lăsat nimic în picioare în Biserica Ortodoxă din ziua în care a urcat pe tronul Constantinopolului, (Dacă, nu sunteți bine informat, citiți plângerea împotriva Tronului Ecumenic, la Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, (vezi Arhiepiscopul Ieronim) și care s-a jurat că va distruge totul, fără rușine, lucru pe care numai un Antihrist l-ar putea face.

Înțeleg poziția ta cu privire la nepomenire și îngrădire. Știu foarte bine ce se

întâmplă cu cei care îndrăznesc să denunțe trădătorii Credinței noastre. Înțeleg mai ales poziția preoților căsătoriți, care au familii. Nu văd însă mulți monahi, ierodiaconi, ieromonahi, Episcopi, inclusiv Arhiepiscopi, care protestează!!!

Scuza că te gândești și te temi de schisma care s-ar produce în interiorul Bisericii, este cel puțin amuzantă, pentru că nu te gândești deloc la revolta Poporului lui Dumnezeu, care este și scopul existenței noastre, și la disperarea lor în fața trădării Credinței noastre, la furtuna de scandaluri care năpădesc Biserica noastră, despre care conducerea Bisericii „rămâne indiferentă”.

Părinte Lavrentie, Biserica noastră arde din o mie de locuri și „noi” ne gândim să nu-i trezim pe presupușii paznici ai Credinței care vor pedepsi.

Dacă credeți că misiunea noastră este să facem o singură Liturghie, nu am altceva să vă spun. Cu toate acestea, nu cred că aceasta este doar chemarea noastră. Poporul lui Dumnezeu așteaptă ca noi să-l informăm zilnic despre ceea ce se întâmplă în defavoarea Credinței noastre și să fim primii în lupta pentru păstrarea ei. Desigur, fiecare luptă are consecințele ei, iar poporul la rândul lui are Crucea lui.

Am vrut să vă spun aceste câteva lucruri cu dragoste și cu neliniște pentru viitorul Poporului lui Dumnezeu. Sper că Domnul ne va lumina întotdeauna pe toți pentru a fi statornici în chemarea noastră. Și credeți-mă, nu există Misiune mai măreată decât cea a Clerului Ortodox.

Cu dragostea în Hristos Domnul,

Notă „Orthodox Typos”: „OT” în încercarea sa de a contribui, cât a putut, la soluționarea problemei unității Bisericii, care a fost tulburată din cauza îngrădirii de erezie a părinților respectați și luptători, a publicat scrisoarea de răspuns a vrednicului Arh.Nikephoros de Ascalon. Înaltpreasfințitul, însă, în încercarea de a-și prezenta punctele sale de vedere, l-a criticat pe respectatul Arhimandrit Lavrentie Grazianus, copilul duhovnicesc al Mitropolitului luptator Augustin Kantiotis și frate duhovnicesc al fericitului Hrisostom Pichos.

Arh. Lavrentie, precum și „O.T.” se luptă și se chinuie să vadă Biserica lui Hristos „arzând din o mie de părți”, după cum scrie în mod caracteristic Înaltpreasfinția Sa, dar credem că, pe de o parte, calea urmată de cei îngrădiți nu duce la rezolvarea problemelor, pe de altă parte, suntem dedicați păcii Bisericii și ne gândim cu groază la evoluțiile și la finalul acestei lupte. Din acest motiv, punem câteva întrebări pe care toți ar trebui să le luăm în considerare:

- 1) Nu suntem neliniștiți de modul în care se dezvoltă îngrădirea de erezie, în momentul în care părinții nu pot ajunge la o înțelegere între ei?
- 2) Cum procedează ei la îngrădire și nepomenire, când poporul lui Dumnezeu este profund necatehizat, în primul rând din vina Bisericii care guvernează și în al doilea rând a poporului însuși?
- 3) La momentul încetării pomenirii Arhiepiscopului Atenei, Mitropoliții de Florina și Eleftheroupolis au preluat conducerea, astăzi niciun Episcop nu a încetat pomenirea Patriarhului Bartolomeu. Este posibil ca ieromonahii, călugării și poporul lui Dumnezeu să preia conducerea?

În cele din urmă, cred părinții îngrădiți că toți Episcopii Bisericii Elene greșesc și numai ei salvează Adevărul?

Cu respect și dragoste, punem întrebările de mai sus.

Traducere și adaptare

<https://orthodoxostypos.gr/%e1%bc%a1-%e1%bc%90%ce%ba%ce%ba%ce%bb%ce%b7%cf%83%ce%af%ce%b1-%ce%bc%ce%b1%cf%82-%ce%ba%ce%b1%ce%af%ce%b3%ce%b5%cf%84%ce%b1%ce%b9-%e1%bc%80%cf%80%e1%bd%b8-%cf%87%ce%af%ce%bb%ce%b9%ce%b5%cf%82/>